

OVERDENKING

PAASLACHEN

Het is Paastijd en de kleur in de kerk is de komende periode, wit. Wit is de kleur van het licht en het feest. Vandaar dat de zondag na Pasen wel 'Witte Zondag' werd genoemd, naar de witte doopkleding die de mensen die in de Paasnacht waren gedoopt dan pas weer uittrokken. Maar deze zondag na Pasen heeft nog een andere naam.

'Beloken Pasen', van het oud-Nederlandse woord 'beluiken', dat wil zeggen 'sluiten', of 'afsluiten'. De luiken gaan namelijk dicht op de achtste dag: de paasweek en -vieringen worden afgesloten. Het blijft wel paastijd tot Pinksteren.

De Latijnse naam van deze zondag is 'Quasi modo geniti', 'als pasgeboren kinderen', naar 1 Petrus 2: 1, waar staat dat geloven in de opgestane Heer betekent mogen leven en beginnen, nieuwe mensen.

En het is 'Holy Humor Sunday', 'heilige humor zondag', een herinvoering van de 'risus paschalis', het 'Paaslachen'. Na veertig dagen soberheid en een week van schuldige stilte kan er met Pasen weer hardop gelachen worden; opgelucht en blij, omdat Jezus leeft. En er mag ook triomfantelijk gelachen worden, omdat God de duivel, als personificatie van kwaad, zonde en dood, zo'n geweldige streek heeft geleverd. De duivel dacht slim te zijn door Jezus aan de zonde en het kwaad van mensen ten onder te laten gaan, maar God lacht het laatst en de gelovigen mogen met hem mee doen!

Het Paaslachen is rond de vijftiende eeuw in Beieren ontstaan, maar het idee was er al uit de eerste eeuwen van de kerk. Toen volgde op Pasen een hele week van festiviteiten. Later werd dat alleen Paasmaandag: dag van ontspanning, wandelingen, picknicks, spelletjes, waterballetten en streken uithalen. In de kerk werden vrolijke liedjes gezongen, sketches gedaan en grappen verteld.

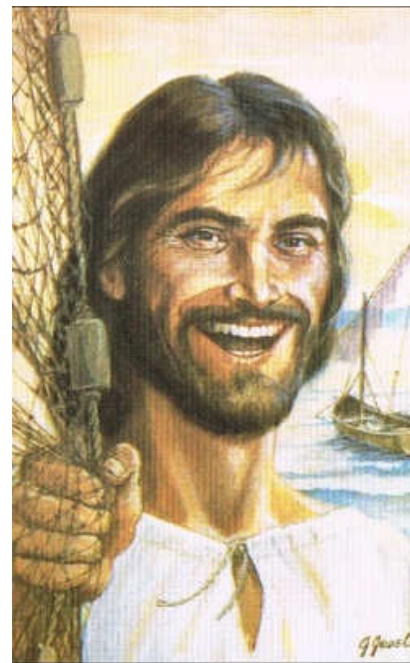
Een voorbeeld van zo'n Paasgrapje:

De Romeinse soldaten die het graf van Jezus moesten bewaken komen midden in de nacht het paleis van Pilatus binnenstormen.

"Baas, wat ons nou is overkomen...! We stonden bij het graf en toen kwam er ineens een engel die de steen wegrolde en tegen ons riep: Loop naar de duivel!" "En wat deden jullie?", vroeg Pilatus. "Nou, toen zijn we natuurlijk onmiddellijk naar ú toe gerend!"

In de zeventiende eeuw werd het Paaslachen door de paus verboden, omdat het uit de hand liep en te banaal werd, maar het is nooit helemaal verdwenen. In 1988 stelde het Amerikaanse Fellowship of Merry Christians, het Genootschap van Vrolijke Christenen, voor om weer meer nadruk te leggen op het plezier van het christen-zijn. Dat sloeg aan. Tegenwoordig is de Holy Humor Sunday vast gebruik in allerlei kerkgenootschappen, vooral in de Verenigde Staten en Canada.

Op de site www.joyfulnoiseletter.com is er van alles over te vinden. Vrolijke activiteiten en anekdotes vanwege Gods genade. En 'genade' heeft dezelfde oorsprong als 'gein': 'chen', Hebreeuws voor genegenheid en gunst. Allemaal heel nodig, gegeven de wereld zoals die is. Maar gegeven wat God doet mogen wij (paas)lachen, onze vreugde tonen als gelovigen, ook omdat het bijbels is. Zo staat in Psalm 30: 'U hebt mijn klacht veranderd in een dans, mijn rouwkleed weggenomen, mij in vreugde gehuld.' (Psalm 30:12)) En wétend dat hij zou worden gedood, zei Jezus tegen zijn leerlingen: 'Dit zeg ik tegen jullie om je mijn vreugde te geven, dan zal je vreugde volkomen zijn.' (Johannes 15 vers 11) Dit bijbelvers is het motto van de Fellowship of Merry Christians. En dit is het logo van de Fellowship: 'The Risen Christ by the Sea' door Jack Jewell (1990)



The Risen Christ by the Sea

Lisette van Buuren